

indføre Forbud imod, at en handlende, der har forsynet sig med nogle Varer, som det viser sig, at han ikke kan sælge, maaske fordi han har overvurderet sine Kunders Købeevne, eller fordi deres Købeevne er saa stærkt svækket, at de ikke mere kan aftage de Varer, han er forsynet med, afhænder disse Varer til en anden handlende, som kan sælge dem. Vi har under Krigsperioden i midlertidige Love og Bestemmelser haft tilstrækkeligt af Forbud, der ikke kunde overholdes; jeg synes, at vi ikke gerne skulde overføre den Slags Forbud til Love af blivende Art. Jeg kan for øvrigt heller ikke forstaa, at det, naar man ikke behøver at forbyde Mellemandhandel med Tobak og Cigaretter, skal være nødvendigt at forbyde den, naar der er Tale om Handel med Cigarer og Cigarillos. Jeg synes, man maatte kunne have fundet en saadan Form for Kontrol, at den kunde tillades.

Et andet Punkt, som har været omtalt, Efterbeskatningen, og som det ærede Medlem, der lige talte, i høj Grad understøttede, beklager jeg ogsaa skal gennemføres. En saadan Efterbeskatning kan aldrig komme til at virke retfærdigt i alle Forhold, den maa i mange Tilfælde komme til at virke uretfærdigt, og den virker altid i høj Grad irriterende paa dem, den gaar ud over; de betragter den som en Uret, der gøres mod dem. Og man kan heller ikke sige andet, end at man, naar man nu skal til at efterbeskatte Varer, der for længe siden er solgt og sandsynligvis ogsaa forbrugt, kommer ind paa en Fremgangsmaade, som man helst ikke skulde benytte. Derfor vil jeg haabe, at man enten kan faa en Ændring paa dette Punkt, eller at denne Efterbeskatningsbestemmelse maa blive fortolket paa den mildest mulige Maade.

Da jeg formoder, at Lovforslaget vil komme til en kort Behandling i et Udvalg, skal jeg ikke komme ind paa andre Enkeltheder, som jeg ellers kunde ønske at omtale. Jeg skal kun til Slutning omtale nogle Bestemmelser i Lovforslagets sidste Paragraf, hvilke Bestemmelser er blevet indført under Behandlingen i det andet høje Ting. Man har ved denne § 44 ophævet to gældende Love, men yderligere ophæver man Lov Nr. 182 af 8. Juni 1912 undtagen § 8, og man ophæver Lov Nr. 664 af 21. December 1918 undtagen Bestemmelserne i § 24 om Told paa Tobak og Tobakerstatning. Det forekommer mig at være i høj Grad uheldigt, at man ikke fører disse Paragraffer over i det foreliggende Lovforslag; det virker meget upraktisk for de erhvervsdrivende, som for at sætte sig ind i Tobaks-

beskatningen køber en saadan Lov, at den henviser til nogle Bestemmelser, en ganske enkelt Paragraf eller en Del af en Paragraf i en anden Lov, som de maaske har vanskeligt ved at faa fat i, og det vilde derfor have været naturligt, om man havde ført disse Bestemmelser over i den Lov, der nu skal gælde. Da jeg, som alt bemærket, formoder, at Lovforslaget vil blive behandlet i et Udvalg, skal jeg ikke komme ind paa de øvrige Enkeltheder, idet jeg i Udvalget vil benytte Lejligheden til at omtale dem. Jeg skal slutte med at tilsige vor Medvirken til en hurtig Gennemførelse af Sagen gennem denne Udvalgsbehandling.

Brandes: Jeg havde tænkt, at det foreliggende Lovforslag vilde faa en nærmest formel Behandling i dette høje Ting. Det kom fra Folketinget, vedtaget af de tre store Partier, og kunde med Sikkerhed vente at finde det samme Flertal her i dette høje Ting. Jeg hører nu, at Lovforslaget skal behandles i et Udvalg; det er mig ikke ganske klart, hvem det er, der stiller Forslag herom, idet Ordføreren for Partiet Venstre ikke i og for sig nævnte, at han vilde stille et saadant Forslag, men mente, at Ønsket var udtalt fra anden Side, og nu hørte jeg den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti sige, at han mente, der vilde fremkomme et saadant Forslag fra anden Side. Det faktiske er vel, at der vil blive stillet et saadant Forslag. Jeg skulde for mit Vedkommende ikke have forsøgt at sinke denne Sag ved at stille Forslag om Udvalg, og det af to Grunde. Den første er den, at det neppe vilde nytte de Anskuelse, jeg repræsenterer, det fjerneste, at der nedsattes et Udvalg om Sagen, idet disse Anskuelse ikke kan tænkes at finde nogen som helst Genlyd hos de tre store Partier her i Salen, som har afgjort denne Sag. Den anden Grund er den, at jeg mener, at der fra Fabrikanters og Arbejders Side ventes meget stærkt paa dette Lovforslags Fremme, og at de i nogen Grad har Krav paa at faa Sagen afgjort. Paa den anden Side kan jeg ikke forstaa, at de paagældende i Øjeblikket behøver at tage Hensyn til denne sidste Behandling her i Landstinget, thi der kunde jo, saa snart Lovforslaget var kommet fra Folketingsudvalget, ikke være Tvivl om, at det vilde blive vedtaget af Folketinget og Landstinget i den Form, og det er mig derfor ikke klart, hvorfor de paagældende Virksomheder, hvis der virkelig her er Tale om Antagelse af Arbejdere, som nu gaar ledige, ikke lige saa gerne kan antage dem i Morgen